

Ζαλισμένοι από τη θύελλα των δισεκατομμυρίων που αλλάζουν χέρια, που χάνονται ή και υποκλέπονται, μέσα στη δίνη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, αγωνιούμε για το μέλλον των επενδύσεων, κρατικών, τραπεζικών και ιδιωτικών, ενώ ταυτόχρονα αδιαφορούμε για την μοναδική επένδυση, της οποίας το κεφάλαιο ποτέ δεν χάνεται και η απόδοσή της είναι εγγυημένη στο πολλαπλάσιο!

Και αυτή δεν είναι άλλη, από την Παιδεία! Το «μόνον εν ημίν αθάνατον και θεϊον», κατά τον Πλούταρχο, «το αναφαίρετο κτήμα», κατά τον Μένανδρο, που μετατρέπει τον άνθρωπο σε «θειότατον και ημερώτατον ζών», κατά τον Πλάτωνα, «η μετάληψις αγιότητος», κατά τον ιερό Χρυσόστομο, «μόνη των κτημάτων αναφαίρετον και ζώντι και τελευτήσαντι παραμένουσαν», κατά τον φωστήρα της Καισαρείας Βασίλειο.

«Μορφώστε το κεφάλι του λαού· δεν θα χρειαστεί να το κόψετε», υπογραμμίζει ο Βολταίρος, ενώ ο Κοραής διαβεβαιώνει ότι «αι καταναλίσκουσαι τας πόλεις πυρκαϊαί είναι καρπός απαιδευσίας»!

Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι χωρίς παιδεία μια χώρα δεν μπορεί ν' αξιοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, ν' αναπτύξει το εμπόριο, τη βιομηχανία και τους άλλους παράγοντες του υλικού πολιτισμού· χωρίς παιδεία ανατρέπεται το σύστημα των ηθικών αξιών, κυριαρχεί η ανομία, επικρατεί η δημαγωγία, υποσκάπτεται η δημοκρατία, κυριαρχεί η αναξιοκρατία και επιβάλλεται η παραπληροφόρηση....

Βαυκαλιζόμαστε, βέβαια, με την ψευδαίσθηση ότι στη χώρα μας είναι θεσμοθετημένη η δωρεάν Παιδεία, χωρίς να αναρωτιόμαστε στα σοβαρά αν και κατά πόσον η Παιδεία είναι δωρεάν!

Από την άλλη, γίνονται συζητήσεις για την αύξηση του μισθού των εκπαιδευτικών, για την αύξηση, γενικά, των δαπανών για την παιδεία· γίνονται και διαδηλώσεις, συχνά βίαιες, για την διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα της Παιδείας, αλλά.....καμιά για την πραγματικά δωρεάν Παιδεία, που θα επιτρέψει την πρόσβαση σε όλες της τις βαθμίδες χωρίς να εξοντώνει οικονομικά και ηθικά χιλιάδες οικογένειες!

Αλλά, ποιός έσκυψε ποτέ να αφουγκρασθεί την αγωνία των οικογενειών, που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα έξοδα της «δωρεάν» παιδείας; Ποιός ρώτησε πόσες οικογένειες στενάζουν κάτω από το βάρος των Φροντιστηρίων, χωρίς τα οποία είναι αποκλεισμένη η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση;

Ποιός προβληματίστηκε για το πώς ένας μισθοσυντρήτης ή -ακόμα χειρότερα- ένας άνεργος μπορεί να στείλει το παιδί του να σπουδάσει σε άλλη πόλη;

Ποιός ανησύχησε με το ενδεχόμενο η Παιδεία να αποτελέσει ένα ακόμα προνόμιο των λίγων και με την πιθανότητα να οδηγηθούμε στη χειρότερη ολιγαρχία, την ολιγαρχία της γνώσης;

Ας κοιτάξουμε, επιτέλους, πέρα από τα διάφορα επενδυτικά προγράμματα, που

επενδύουν στον αέρα, πέρα από τα δομημένα ομόλογα, που αποδομούν τον κοινωνικό ιστό, πέρα από τα τοξικά χαρτιά, που διαχέουν τίς τοξίνες τους στα κοινωνικά κύτταρα, πέρα από κτηματικά ομόλογα, που αποκαλύπτουν την ηθική μας άμβλυνση, και ας αναζητήσουμε τον άνθρωπο.

Τον άνθρωπο, που αγωνίζεται, που προσπαθεί, πού εργάζεται, που ονειρεύεται! Τον άνθρωπο της καθημερινής βιοπάλης, που διεκδικεί ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτόν και τα παιδιά του.

Σ' αυτόν πρέπει να επενδύσει η Εκκλησία, το Κράτος, η κοινωνία!

Η απόδοση είναι σίγουρη!

Το αντίκρυσμα διπλό· και επί γης και εν ουρανών!